

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสุทธิวาราม
ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ
The Comparative Relation of Parts of Speech Learning Achievement of
Mathayom1 Watsuthiwararam Students between Using TGT Teaching
Technique and Normal Teaching

จिरายู ชูอิน^{1*} และ จุไรรัตน์ ลักษณศิริ²

¹สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

²คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

*ผู้รับผิดชอบบทความ

Jirayu Chuin^{1*} and Churairat Laksanasiri²

E-mail: Jirayu003@gmail.com¹

¹Master of Education Program in Teaching Thai, Faculty of Education,
Ramkhamhaeng University, Thailand.

²Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand.

Corresponding author

บทคัดย่อ

รายงานการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ชนิดของคำของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสุทธิวาราม ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน (3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบปกติทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสุทธิวาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 8 ห้องเรียน มีนักเรียนรวมทั้งหมด 323 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสุทธิวาราม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบง่าย สอบกลางภาครายวิชาภาษาไทยในภาคเรียนที่ 2 ทุกห้องนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ANOVA โดยเลือก 2 ห้องเรียนที่มีคะแนนไม่แตกต่างกัน จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลาก (Simple Random Sampling) ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/7 จำนวน 40 คน เป็นกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการสอนโดย

การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 จำนวน 40 คน เป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT , การสอนแบบปกติ , ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ

Abstract

The Objectives of the research “The Comparative Relation of Parts of Speech Learning Achievement of Mathayom1 Watsuthiwararam Students between Using TGT TeachingTechnique and Normal Teaching” Were (1) to compare the parts of speech learning achievement in Mattayom1 students between using TGT technique and normal teaching (2) to compare the parts of speech learning achievement in Mattayom1 students before teaching by TGT technique and after teaching by TGT technique (3) to compare the parts of speech learning achievement in Mattayom1 students before normal teaching and after normal teaching. research Were 323 Watsuthiwararam Mattayom 1 Students , The Secondary Educational Service Area office 2 , Semester 2 , from 8 classrooms. The Sample group Was Watsuthiwararam Mattayom 1 Students from two classrooms selected by the midterm scores of the Thai language subject of semester 2 analyzed by ANOVA test and had no difference of the scores between two classrooms By simple Random Sampling , 40 Mattayom 1/7 students Were chosen as sample group taught by TGT technique and 40 Mattayom 1/5 students Were chosen as control group taught by normal teaching . The results of the research Were :

1. The parts of speech learning achievement in Mattayom1 students usingTGT technique was higher than those using normal teachingat the 0.05 level of significance.

2. The parts of speech learning achievement in Mattayom1 students after teaching by TGT technique was higher than those before teaching by TGT technique at the 0.05level of significance.

3. The parts of speech learning achievement in Mattayom1 students after using normal teaching was higher than those before using normal teaching at the 0.05 level of significance.

บทนำ

ภาษาไทยเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการติดต่อสื่อสารของคนในชาติทางด้านความรู้ ความคิด สติปัญญา อันเกิดจากการพัฒนาของบุคคลที่ต้องตั้งใจศึกษาหลักเกณฑ์ของภาษาไทยโดยมีทักษะสำคัญต้องฝึกฝนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดไว้ 5 สาระ ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง ดู พูด หลักการใช้ภาษาไทย และวรรณคดีไทย เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสารและการแสวงหาความรู้ ผู้วิจัยเป็นครูสอนรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ปรึกษาหารือกับครูสอนในระดับชั้นเดียวกัน พบว่าประสบปัญหาเหมือนกัน คือ ผลการทดสอบรายหน่วยการเรียนรู้เรื่องชนิดของคำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อาจเป็นสาเหตุมาจากเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้เรื่องชนิดของคำค่อนข้างเข้าใจยากซึ่งคำบางชนิดมีตัวอย่างคำเหมือนกันแต่มีหน้าที่ต่างกัน จึงทำให้นักเรียนสับสน ทางครูสอนรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จึงหาข้อสรุปร่วมกันว่าควรหาวิธีการสอนในรูปแบบที่หลากหลายให้เหมาะสมกับนักเรียนในปัจจุบันมากขึ้น

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย เรื่องชนิดของคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสุทธิวรารามให้สูงขึ้น โดยผู้วิจัยศึกษาการใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค TGT ดังที่ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2559, หน้า 217) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบทีมแข่งขัน (TGT) จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน มีความวิตกกังวลในการเรียนลดลง และทำให้ผู้เรียนมีความคงทนในการเรียนรู้จึงนับว่าเป็นเทคนิคการจัดการเรียน แบบร่วมมือที่ดีและนำไปใช้ได้กับหลากหลายวิชา การใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT หรือที่เรียกว่าเทคนิคทีมการแข่งขัน เพราะเทคนิคการเรียนนี้น่าจะนำมาใช้เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการสอนรายวิชาภาษาไทยได้ดี นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ดังผลการวิจัยของ

สารสิน เล็กเจริญ (2554, บทคัดย่อ) ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับ การสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบเรียนร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่าที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มณี บุญญาติศัย (2548, บทคัดย่อ) ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับ การสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับ การสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ มัลลิกา มานันท์ (2558, บทคัดย่อ) ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องวัฒนธรรมประเทศตะวันตกที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน TGT กับ การจัดการเรียนรู้แบบปกติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ศูนย์อำนวยการเครือข่ายกุสุมาลย์ 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาเพียงสว่างวิทยานุกูล 2 กลุ่ม คือนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน TGT

ดีกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT อันเป็นเทคนิคที่มีผู้ทำวิทยานิพนธ์นำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนหลายระดับชั้นและหลายสาขาวิชา จากผลการวิจัยข้างต้น พบว่า นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT และคาดหวังว่าจะเป็นวิธีสอนที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น ผู้วิจัยจึงเลือกนำวิธีนี้มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับวิธีสอนแบบปกติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบปกติทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค TGT สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค TGT สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียน ระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 8 ห้องเรียน มีนักเรียนรวมทั้งหมด 323 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียน ระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบง่าย สอบกลางภาครายวิชาภาษาไทยในภาคเรียนที่ 2 ทุกห้องนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ANOVA โดยเลือก 2 ห้องเรียนที่มีคะแนนไม่แตกต่างกัน จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลาก (Simple Random Sampling) ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/7 จำนวน 40 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 จำนวน 40 คน เป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variablies) รูปแบบการสอน ได้แก่ การสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT และการสอนแบบปกติ

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variablies) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ

ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ใช้เวลาทั้งหมด 10 ชั่วโมง (4 สัปดาห์)

ขอบข่ายของเนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กำหนดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและรักภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ เนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่องชนิดของคำ ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำสูงขึ้น เมื่อได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค TGT

2. เป็นแนวทางสำหรับครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในการสอนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค TGT เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น

3. นำผลการวิจัยไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและสามารถยกระดับคุณภาพการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้

การทบทวนวรรณกรรม

Johnson & Johnson (1987, หน้า 192) กล่าวว่า TGT เป็นการรวมกันระหว่างความร่วมมือภายในกลุ่ม การแข่งขันระหว่างกลุ่ม และเกมการเรียนรู้ TGT เริ่มขึ้นเมื่อถูกสอนบทเรียนโดยตรง จากนั้นนักเรียนจะเรียนรู้แบบร่วมมือกันประมาณ 4-5 คน (ซึ่งจะมีทั้งนักเรียน กลุ่มเก่ง กลุ่มกลาง กลุ่มอ่อน) โดยการทำใบงานจากบทเรียนนั้น ๆ จากนั้นนักเรียนจะเล่นเกมเกี่ยวกับเนื้อหานั้น ๆ ในฐานะเป็นตัวแทนกลุ่ม โดยตัวแทนกลุ่มจะแข่งขันกับตัวแทนอื่น ๆ ซึ่งปรับเปลี่ยนไปในแต่ละสัปดาห์ที่มีระดับความสามารถเดียวกัน คะแนนสูงสุดของทีมจะถูกจดบันทึกไว้ เกรดจะให้ป็นรายบุคคล

การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยครูแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม ก่อนการแบ่งกลุ่ม ครูจะต้องสร้างแบบทดสอบและให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบความรู้ก่อนเรียนที่ครูสร้างขึ้น จากนั้นนำคะแนนที่ได้ มาเรียงลำดับเป็นคะแนนสูง ปานกลาง ต่ำ ตามลำดับความสามารถของผู้เรียนที่แตกต่างกัน ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ประสบการณ์ จากเนื้อหาที่ครูสอนและรับผิดชอบงานร่วมกัน ครูแบ่งผู้เรียนกลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วย ผู้ที่มีความสามารถสูง 1 คน ปานกลาง 2 คน และต่ำ 1 คน โดยให้คละกัน เพื่อช่วยเหลือกันสู่ความสำเร็จในกลุ่ม จากนั้นครูจัดให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนกลุ่มมีความสามารถระดับเดียวกันแข่งขันกับตัวแทนกลุ่มอื่นๆ หากกลุ่มใดทำคะแนนได้สูงขึ้นครูจะเสริมแรงเป็นการกระตุ้น ให้ผู้เรียนร่วมมือกันในการจัดการเรียนรู้เป็นทีม

ขั้นตอนของการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT

1. ชี้นำ ชั้นเตรียมนักเรียน ครูอธิบายการแบ่งกลุ่ม แจงวัตถุประสงค์ในการทำกิจกรรม

2. ชั้นสอน นักเรียนศึกษาเนื้อหา จากสื่อการเรียนรู้ที่ครูเตรียมมาลักษณะบรรยาย และถามตอบข้อสงสัยร่วมกัน
3. ชั้นกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนเข้ากลุ่มเรียนรู้ร่วมกันทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย
4. ชั้นการแข่งขัน ครูแนะนำวิธีการเล่นเกม และนักเรียนส่งตัวแทนมาแข่งขันทีละคน โดยส่งตัวแทนกลุ่มเพื่อแข่งขันกับตัวแทนกลุ่มอื่น ๆ ที่มีความสามารถระดับเดียวกัน
5. ชั้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปท้ายบทเรียน พร้อมทั้งมอบรางวัลกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด และนักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน

ความหมายของการสอนแบบปกติ

ประทุมวรรณ ไทยประทุม (2531, หน้า 11) ได้กล่าวถึงความหมายของการสอนแบบปกติไว้ว่า หมายถึง “วิธีสอนแบบบรรยาย โดยครูเป็นผู้อธิบายและบอกความรู้ให้แก่ นักเรียน”

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไพศาล หวังพานิช, (2526, หน้า 9) ได้กล่าวถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning Achievement) หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลนั้นเกิดจากการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝนอบรมหรือการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์ (Accomplishment Assessment) ของบุคคลว่าเรียนรู้เท่าไร มีความสามารถชนิดใด

หลักภาษาไทยเรื่องชนิดของคำ

วิเชียร เกษประทุม (2557, หน้า 13) ได้แบ่งคำไทยเป็น 7 ชนิดดังนี้

1. คำนาม	2. คำสรรพนาม	3. คำกริยา	4. คำวิเศษณ์
5. คำบุพบท	6. คำสันธาน	7. คำอุทาน	

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของเนื้อหาใช้ประกอบในการวิจัยเพียง 4 ชนิด คือ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา และวิเศษณ์ เหตุผลที่เลือกเพราะเนื้อหาของคำทั้ง 4 ชนิดนี้ค่อนข้างเข้าใจยากสร้างความสับสนกับนักเรียน เพราะคำบางชนิดมีตัวอย่างคำเหมือนกันแต่หน้าที่ของคำต่างกันเช่น คำสรรพนามและคำวิเศษณ์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มณี บุญญาติศัย (2548, บทคัดย่อ) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบางน้อย อำเภอบางคนที สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดสมุทรสงครามกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 56 คน เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้า ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT อยู่ในเชิงบวก

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) แบบ Randomized control group Pre-test Post-test design กลุ่มทดลองคือ กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กลุ่มควบคุมคือ กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสุทธิวาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 8 ห้องเรียน มีนักเรียนรวมทั้งหมด 323 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสุทธิวาราม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 80 คน

ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างมาจากการดูคะแนนสอบกลางภาครายวิชาภาษาไทยในภาคเรียนที่ 2 ทุกห้องนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ANOVA โดยเลือก 2 ห้องเรียนที่มีคะแนนไม่แตกต่างกัน จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลาก (Simple Random Sampling) ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/7 จำนวน 40 คน เป็นกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 จำนวน 40 คน เป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ชนิดของคำโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT จำนวน 4 แผน รวม 10 ชั่วโมง โดยศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตำรา เอกสาร คู่มือ ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ มีลำดับขั้นตอน ดังนี้ ขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ขั้นการแข่งขัน ขั้นสรุป

2. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ชนิดของคำโดยการสอนแบบปกติ จำนวน 4 แผน รวม 10 ชั่วโมง โดยศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตำรา เอกสาร คู่มือ ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ มีลำดับขั้นตอน ดังนี้ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน ขั้นสรุป

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก วิธีการหาคุณภาพคือ เสนอแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้อง โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้กับวัตถุประสงค์ จากนั้นพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องจะต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05 จึงจะถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

4. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นประชากร

5. นำคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนน โดยให้คะแนนข้อที่ตอบถูกข้อละ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ได้ตอบให้ 0 คะแนน และนำมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

วิธีการเก็บข้อมูล

1. ผู้วิจัยจัดตารางเวลาในการทดลอง โดยทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 4 สัปดาห์ จำนวน 10 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ใช้เนื้อหาเดียวกันและมีระยะเวลาในการทดลองเท่ากันทั้ง 2 กลุ่ม
2. ทำการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ซึ่งเป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ชุดเดียวกัน
3. ดำเนินการทดลองกับทั้ง 2 กลุ่ม ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังนี้
  - 3.1 กลุ่มทดลอง จัดการเรียนการสอนด้วยการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT
  - 3.2 กลุ่มควบคุม จัดการเรียนการสอนด้วยการสอนแบบปกติ
4. ทำการทดสอบหลังเรียนกับผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ซึ่งเป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับการทดสอบก่อนการทดลอง
5. ตรวจสอบผลการทดสอบ นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (Statistics Package for Social Sciences: SPSS) โดยดำเนินการดังนี้

1. คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย และค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละกลุ่ม
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test Independent ตามสมมติฐานข้อที่ 1
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test Dependent ตามสมมติฐานข้อที่ 2 และ 3

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ
มีรายละเอียดดังนี้

การทดสอบ	n	($\bar{x}$)	(S.D.)	t	Sig. (2-tailed)
การสอนแบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TGT	40	16.37	3.55	6.252	.000*
การสอนแบบปกติ	40	11.55	3.34		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยของการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT คือ 16.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 3.55 และคะแนนเฉลี่ยของการสอนแบบปกติ คือ 11.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 3.34 หมายความว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการสอนแบบปกติ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน
มีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มทดลอง	n	($\bar{x}$)	(S.D.)	t	Sig. (2-tailed)
ก่อนเรียน	40	11.77	3.15	-11.546	.000*
หลังเรียน	40	16.37	3.55		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT คือ 11.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 3.15 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT คือ 16.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 3.55 หมายความว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบปกติทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มควบคุม	n	($\bar{x}$)	(S.D.)	t	sig
ก่อนเรียน	40	10.02	3.93	-2.286	.000*
หลังเรียน	40	11.55	3.34		

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของการสอนแบบปกติ คือ 10.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 3.93 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของการสอนแบบปกติ คือ 11.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 3.34 หมายความว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบปกติหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 3 ที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีขั้นตอนการจัดกิจกรรม ที่เน้นให้นักเรียนช่วยเหลือกันเรียนเป็นกลุ่ม มีปฏิสัมพันธ์อันดีภายในกลุ่ม มีครูผู้สอนคอยให้คำแนะนำ จึงทำให้นักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ เกิดความเข้าใจในบทเรียนได้ดีขึ้น

สอดคล้องกับงานวิจัยของฉนิ บุญญาติศัย (2548, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับ การสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ

อีกทั้งมัลลิกา มานันท์ (2558, บทคัดย่อ) ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง วัฒนธรรมประเทศตะวันตกที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ศูนย์อำนวยการเครือข่ายกุสุมาลย์ 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาเพียงสว่างวิทยานุกูล 2 กลุ่ม คือนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ดีกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT เป็นการสอนนักเรียนเป็นกลุ่มเพื่อมาแข่งขัน โดยครูวัดผลความสามารถนักเรียนที่เรียนเก่ง กลาง และอ่อน กลุ่มละ 4 คน ร่วมกันศึกษา

เนื้อหาสาระ ช่วยกันทำงานตามที่ครูกำหนด และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมสมาชิกภายในกลุ่ม เป็นตัวแทนกลุ่มเพื่อแข่งขันกับตัวแทนกลุ่มเหมือนกัน คะแนนที่สมาชิกทำได้จะนำมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม จึงทำให้นักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ที่ผ่อนคลายความตึงเครียด และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

สอดคล้องกับสารสิน เล็กเจริญ (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 3 ที่ตั้งไว้

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการสอนแบบปกติมีขั้นตอน ในการสอนคือ เริ่มตั้งแต่การนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจให้นักเรียนสนใจเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การเปิดคลิปวิดีโอ การใช้บทเพลง การสนทนาซักถาม มีการแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ และเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียนด้วยวิธีที่หลากหลาย เช่น บรรยาย สนทนาซักถาม แลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน รวมถึงมีสื่อประกอบการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจ ด้วยเหตุดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของคำสูงกว่าก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษาวิจัย

1. ครูต้องอธิบาย ก่อนการทำกิจกรรมหรือการทำงานกลุ่มอย่างละเอียด เพื่อให้นักเรียนเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง ช่วยเหลือกันจนประสบความสำเร็จในกลุ่ม
2. ช่วงเวลาทำกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนต้องดูแลให้คำแนะนำเป็นระยะ ให้นักเรียนปฏิบัติจนครบทุกขั้นตอนตามรูปแบบการสอน เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ไปใช้กับเนื้อหาหลักภาษาไทยในระดับชั้นอื่นๆ
2. ควรนำการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค TGT ไปใช้พัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะการอ่าน การเขียน และวรรณคดี

เอกสารอ้างอิง

- จำนง พรายยิ้มแฉ. (2536). เทคนิคการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2559). 80นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. พิมพ์ครั้งที่7. นนทบุรี: พี บาลานซ์ ดี ไซค์ แอนปริ้นติ้ง.
- ทศนา เขมมณี. (2557). ศาสตร์การสอน. พิมพ์ครั้งที่18. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนพร ดวงพรกชกร. (2559). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นราวดี จ้อยรุ่ง. (2559). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยาและทักษะกระบวนการกลุ่มของ นักเรียนสายวิทยาศาสตร์พิเศษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT. วิทยานิพนธ์หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปิยาภรณ์ รัตนกรกุล. (2536). ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้การแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2542). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2557). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร : เฮ้าส์ ออฟเดออร์มิสท์.
- ไพศาล หวังพานิช. 2526. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- มณี บุญญาติศัย. (2548). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มัลลิกา มานันท์. (2558). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเรื่องวัฒนธรรมประเทศตะวันตกที่จัดการเรียนรู้แบบปกติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ศูนย์อำนวยการเครือข่ายกุสุมาลย์ 2. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วรรณิ โสมประยูร. (2537). การวัดและผลการเรียนรู้ของเด็กประถมศึกษา. ประมวลสารชุดวิชา สัมมนาการ ประถมศึกษา.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2560). กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาการคิดและยกระดับคุณภาพการศึกษาสำหรับศตวรรษที่21. พิมพ์ครั้งที่12. นครปฐม: เพชรเกษม ปริ้นติ้ง กรุป.

- วิเชียร เกษประทุม. (2557). *หลักภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี: โรงพิมพ์เพิ่มทรัพย์การพิมพ์.
- สารสิน เล็กเจริญ. (2554). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGTกับการสอนแบบปกติ*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2559). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์.
- อารมณี เพชรชื่น. (2527). *เทคนิคการวัดและประเมินผลการศึกษาในระดับประถมศึกษา*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน.
- อรนุช ลิ้มตศิริ. (2551). *นวัตกรรมและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Johnson and Johnson. (1991). *Learning Together and Alone*. New Jersey : Prentice – Hall.
- Slavin, R. E. (1995). *Cooperative Learning : Theory Research and Practice*. Massachusetts : Allyn and Bacon.